

antifa ★ base

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά

τεύχος #28 / φλεβάρης '18

FIGHT
THE NAZI
SCUM!

Φωτογραφία από την
διαδήλωση στόμα με στόμα
στον Κολωνό, Δεκέμβριος 2017

INTRODUCTION

Το έντυπο που κρατάς το βγάζουμε εμείς που είμαστε στην αντιφασιστική συνέλευση αυτονομε antiifa. Τα έξοδα τα βάζουμε από την τσέπη μας και το μοιράζουμε σε σχολεία σε όλη την Αθήνα γιατί θέλουμε να μοιραστούμε τις απόψεις μας, τις σκέψεις μας, τις αντιφασιστικές ιδέες μας με όσους νιώθουν πως δεν χωράνε εκεί έξω. Δεν χωράνε εκεί που βασιλεύει η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά. Να τις μοιραστούμε με κόσμο που θα συμφωνήσει και θα χαμογελάσει κρυφά και θα πει ναι ρε, δεν είμαι μόνος. Δεν είμαστε μόνοι μας. Και δεν το βουλώνουμε με τίποτα. Είμαστε antiifa!

**αν κάτι σου φανεί ενδιαφέρον,
στείλε κάνα mail να μας το πεις στο:**

autonome.antifa@yahoo.com

antifa on the streets

Διαδήλωση στόμα με στόμα
Κολωνός, Δεκέμβρης 2017

«...μας φαίνεται πως όσο πληθαίνουν οι σημαίες στο κάθε μπαλκόνι, τόσο τα μπαλκόνια με σημαίες αραιώνουν. Αυτή η κοινωνία, μια ζωή κατά φαντασίαν ομοιογενής, μια ζωή κατά φαντασίαν ελληνορθόδοξη, μια ζωή κατά φαντασίαν αταξική, όλο και περισσότερο μετατρέπεται σε ταξική πολυεθνική κοινωνία με τα όλα της. Στα σχολεία και στις δουλειές, στους δρόμους και στις πλατείες, πάντα από τα κάτω, αυτή η πόλη, τώρα που μιλάμε, γεννάει τη νέα εργατική της τάξη. Είναι ο πολιτισμός αυτής της τάξης που απλώνεται στις εργατογειτονίες· και ηγεμονεύει υπόκωφα. Τα μπαλκόνια/κουκούλια παριστάνουν τους πύργους επιτήρησης. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά κούγκια που αναζητούν ομοίους υπό εξαφάνιση, όλο και περισσότερο επί ματαιώ...»

Απόσπασμα από την προκήρυξη που μοιράσαμε
στην διαδήλωση στόμα με στόμα στον Κολωνό

REALITY BITE

Το τσάμπα πέθανε

Πάνε οι καλές εποχές που πήγαινες σούπερ μάρκετ και έχωνες στη σακούλα με το παριζάκι που αγόρασες άλλες είκοσι σακούλες στο τσάμπα γιατί έτσι. Το σοφό κράτος αποφάσισε να χώσει φορολογία ΚΑΙ στις σακούλες. Οπότε από δω και στο εξής για να μολύνεις το περιβάλλον πρέπει να πληρώσεις 4 λεπτά το κομμάτι, και όποιος πληρώνει για να την πάρει είναι ένας αναισθητός που μολύνει και κάνει κακό στον διπλανό του, κάτι σαν τον καπνιστή ένα πράγμα.

Πρόταση του αντίφα base στους πιστούς αναγνώστες: έτσι που έγιναν τα πράγματα αν στο προαύλιο κουβαλάς το bad ass περιοδικό που κρατάς και τα τσιγάρα σου μέσα σε σακούλα σούπερ μάρκετ θα είσαι το απόλυτο thug life. Αν δεν γίνεις ούτε έτσι πρόεδρος δεκαπενταμελούς, απλώς παράτησέ τα...

Πενταήμερη-πύργος του 'Αιφελ σημειώσατε άσο

Αποφάσισε το υπουργείο παιδείας οι σχολικές εκδρομές να γίνονται μόνο εντός συνόρων. Τέρμα λοιπόν το μπαρούλιασμα στα ξύδια με θέα

τον πύργο του 'Αιφελ, τέρμα το ξύλο με το ΕΠΑΛ Αγρινίου κάτω από το Μπιγκ Μπέν. Η επαφή με άλλους πολιτισμούς κόβεται μαχαίρι. Ίσως βέβαια να είναι καλύτερα για τους άλλους πολιτισμούς: να είσαι στην παναγιά των παρισίων και να έχεις στο σμάρτ φόουν το «ξημερώματα δίνεις δικαιώματα» ακούγεται κάπως βάρβαρο. Πάντως πέρα από την πλάκα η απόφαση μυρίζει τρεις μαγικές λεξούλες: συμφέροντα-τοπικών-ξενοδόχων. Μην τρέχουν τα λεφτάκια των γονιών στους κακούς ξένους, κρίμα είναι...

Το όνομά τους η ψυχή τους

Αν θυμόμαστε καλά, για είκοσι χρόνια το όνομα της γειτονικής χώρας ήταν πολύ σοβαρή υπόθεση και με τον όρο «μακεδονικά» έπρεπε να περιγράφονται αποκλειστικά ελληνικά εδάφη. Ξαφνικά τώρα αποφασίστηκε πως όσοι επιμένουν να τσαντίζονται όταν οι γείτονες αυτοαποκαλούνται μακεδόνες είναι γραφικοί. Πρόσεξε κανείς αυτή τη μαγική στροφή από όσους λέγανε μόνο πάνω από το πτώμα μας; Πρόσεξε κανείς πώς αυτοί που μείνανε να το λένε είναι «κάτι ακροδεξιοί»; Τι Σκόπια, τι Νέα Μακεδονία λένε όλοι μαζί τώρα που αλλάζανε τα κόζια, και όλα αυτά τα χρόνια που λέγανε τα ανάποδα τα σκουπίζουν και τα πετάνε στα σκουπίδια. 'Ότι οι πατριώτες είναι ξεφτίλες το φωνάζαμε πάντα στις πορείες μας. Απλά όταν επιβεβαιώνεσαι είναι ένα ωραίο συναίσθημα...

Community Chest

**BANK ERROR
IN YOUR FAVOR**

COLLECT \$200

©1936 1996 Hasbro

Λίγο πριν τις γιορτές ήταν που η κυβέρνηση εξήγγειλε την απόφαση για το κοινωνικό μέρισμα: γύρω στα τρισημίση κατοστάρικα σε όσους πληρούν τις προϋποθέσεις, έτσι για χριστουγεννιάτικο μποναμά. Βέβαια το ποιός πληροί τις προϋποθέσεις και ποιός όχι είναι ένα ζήτημα. Βλέπουμε γύρω πόσοι δουλεύουν μαύρα, πόσοι δεν τα βγάζουν πέρα. Σε τελική ανάλυση, τρισημίση κατοστάρικα μοιάζουν φτηνό αστείο μπροστά στην καταστροφή που έχει παίξει τα τελευταία χρόνια, από τότε δηλαδή που ξεκίνησε το παραμύθι –η–τρόικα-μας-είπε-να-σε-πληρώνουμε-τα-μισά-λεφτά-και-αυτά-μαύρα. Όπως και να' χει, θα πει κανείς, τρισημίση κατοστάρικα είναι αυτά, από το τίποτα πάρ' τα για σήμερα και αύριο βλέπουμε – πάρ' τα σιχιρίζοντας, αυτός είναι ο ένας τρόπος. Ο υγιής τρόπος αν μας ρωτούσε και κανείς. Τίποτα το περίεργο, τίποτα το αναξιοπρεπές.

Έλα όμως που ακόμα αυτό κατάφερε να ταράξει τα νερά στη γούρνα των ρατσιστών νοικοκυραίων. Βρέθηκαν εκείνοι που εξοργίστηκαν με το γεγονός ότι το μέρισμα το δικαιούνταν μετανάστες. Κατά τη γνώμη τους το μέρισμα θα έπρεπε να είναι «τριακόσια ευρώ μόνο για Έλληνες», και οι ελάχιστοι μετανάστες που πληρούν τις προϋποθέσεις να τα πάρουν θα έπρεπε να κόβονται γιατί –γιατί έτσι. Βέβαια στις δουλειές που έχουν γίνει όλα ίσως να μην μιλάει κανείς. Παρακαλάμε να μας δώσει το αφεντικό τα χρωστούμενα. Δεν ξέρουμε αν η μηνιαία σύμβαση

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΓΚΡΙΝΙΕΣ

Θα ανανεωθεί μέχρι και την τελευταία μέρα. Και αντί να γκρινιάζουν γι αυτό οι ρατσιστές λένε «οι μετανάστες μας παίρνουν τα μερίσματα». Όλα αυτά τα χρόνια οι μετανάστες σε αυτή τη χώρα έφτιαξαν την χρυσή περίοδο των μικροαστών δουλεύοντας για μισθούς ξεφτίλας. Έχτισαν μάντρες και εξοχικά, μάζεψαν φράουλες και πορτοκάλια, γηροκόμησαν και έκαναν ό,τι δουλειά σιχαινόταν ο Έλληνας μικροαστός απ' άκρη σε άκρη αυτής της χώρας. Και τώρα που βρέθηκε μία μειοψηφία τους να είναι νόμιμη και να δικαιούται τριακόσια ευρώ – ιδού το σκάνδαλο!

Θα έλεγε κανείς ότι σαν θέμα δεν είναι σοβαρό – και πράγματι έτσι είναι. Αν γκρινιάζουν οι μικροαστοί για κάτι τέτοιο δεν αγγίζει κανέναν. Εξάλλου τριακόσια ευρώ παραπάνω δε θα αλλάξουν την ταξική θέση κανενός. Απλώς είναι η ανάδειξη της ξεφτίλας τους που εντυπωσιάζει. Έλληνες μικροαστοί, υποκλινόμαστε στο μεγαλείο της σκατοψυχιάς σας.

Πλησιάζει εκείνη η μαγευτική περίοδος του χρόνου κατά την οποία όλα τα αγόρια που πάνε Τρίτη Λυκείου είναι αναγκασμένα να περάσουν περιοδεύον. Να πάνε να γραφτούν δηλαδή στις λίστες του Ελληνικού Στρατού προκειμένου να κληθούν αργότερα να υπηρετήσουν τη θητεία τους. Και καθώς πλησιάζει, φουντώνουν οι συζητήσεις στα οικογενειακά τραπέζια. Ειδικά αν κάποιο αγόρι έχει αποφασίσει ότι τη θητεία την έχει γραμμένη, οι συζητήσεις παίρνουν φωτιά! Μέρες που είναι, λοιπόν, είπαμε να σας παραθέσουμε την εξής λίστα:

Τοπ 5 μαλακίες που μ

1. «Θα κάνεις φίλους!»

Το λατρεμένο, πανταχού παρόν επιχείρημα που χρησιμοποιείται προκειμένου να ψηθούμε ότι ο στρατός είναι ωραία φάση. Λες και μέχρι τώρα ήμασταν κλεισμένοι σε κάνα ανήλιαγο μπουντρούμι δίχως να βλέπουμε άνθρωπο. Έ, όχι λοιπόν, άμα θέλαμε να γνωρίσουμε τον κάθε μπετόβλακα που γουστάρει άρματα μάχης και τρεξιματάκι στις ό το πρωί θα παίρναμε σβάρνα τα νυχτερινά μαγαζιά να κάνουμε παρέα με τους μπράβους. Το έχουμε κάνει; Δεν το έχουμε κάνει! Υπάρχει λόγος...

2. «Θα πάει κι ο Γιάννης ο ξάδερφος σου και δεν έχει κανένα πρόβλημα!»

Αχ, ο Γιάννης ο ξάδερφος, που κάνει όσα δεν μπορούσαμε να κάνουμε ποτέ και κάθε φορά ξεπηδάει απ' το πουθενά σε κάτι τέτοιες μαλακισμένες συζητήσεις. Λογικό είναι να ψήνεται να πάει εννιά μήνες να κάνει τον μαλάκα ο Γιάννης, αφού τα ενδιαφέροντά του είναι τα μπράτσα του και... ε βασικά αυτό. Σιγά μη δεν ήταν στρατόκαυλος! Να πάει, λοιπόν, να μην τον τρώμε και στη μάπα! Εμείς τι φταιμε;

3. «Εννιά μήνες είναι μωρέ, τι θα πάθεις;»

Η λογική σηκώνει τα χέρια ψηλά! Αφού οι εννέα μήνες θεωρούνται χαλαρό χρονικό διάστημα, αυτοί που ξεφουρνίζουν τέτοια επιχειρήματα με άνεση να κάτσουν να κοιπάνε για εννιά μήνες τη μπογιά να στεγνώνει στον τοίχο της μάντρας του και μετά να μας πουν άμα ήταν ωραία εμπειρία.

ας λέγε για τον στρατό

4. «Ναι αλλά θα μας κάνουν ρεζίλι στη γειτονιά! Ειδικά η κυρία Ευτέρπη απ' το διπλανό σπίτι!»

Η κυρία Ευτέρπη απ' το διπλανό σπίτι καλό θα ήταν α) να κοιτάει τα χάλια της και β) να πάει η ίδια στο στρατό να δει πως είναι. Γιατί όχι; Μόνο εννιά μήνες είναι, θα έχει παρέα τον Γιάννη και θα κάνει και φίλους! Χρήσιμο πράγμα, γιατί με την μαλακία που την δέρνει σιγά μην της μιλάει κάνας σοβαρός άνθρωπος...

5. «Και τι θα κάνεις; Αν πάρεις τρελόχαρτο δεν θα βρῖσκεῖς δουλειά πουθενά...»

Εδώ πλέον έχουν αρχίσει τα ψέματα. Οφείλουμε να το ξεκαθαρίσουμε σε περίπτωση που έχουν αμφιβολίες οι αναγνώστες: το 15 είναι μια χαρά φάση, δεν φαίνεται πουθενά και οι μόνες δουλειές που δεν μπορείς να κάνεις είναι να γίνεις μπάτσος, πυροσβέστης και στρατιωτικός. Προφανώς, αν ήταν να επιλέξουμε τέτοια καριέρα θα πηγαίναμε να φάμε το σκατό της στρατιωτικής θητείας με ευχαρίστηση. Κατά τα άλλα, το τρελόχαρτο έχει πολλαπλά οφέλη: γλυτώνεις τον ξάδερφο, τους εννιά μήνες μαλακία, τους απανταχού στρατόκαυλους και κάνεις έξω φρενών και τη γειτόνισσα. Τι καλύτερο;

Επομένως, αγαπητοί αναγνώστες, μην μασάτε! Όταν η συζήτηση δυσκολεύει μπορείτε απλώς να γελάτε με νόημα. Έτσι κι αλλιώς τα επιχειρήματα της αντίπαλης πλευράς είναι για γέλια. Κι όταν έρθει η ώρα, το 15 θα δώσει τη λύση. Περισσότερα γι' αυτό σε επόμενο τεύχος!

STRAIGHT OUTTA ΠΗΓΑΔΑ

Η σχέση μας με την εκκλησία είναι αυτή που φαντάζεστε: έχουμε να πατήσουμε από το δημοτικό, ο χριστούλης μας έχει ξεχάσει κι εμείς τον θυμόμαστε μόνο όταν χρειάζεται να μπινελικώσουμε κανένα ρατσιστή στο δρόμο. Είναι τέτοια η σιχαμάρα που μας πιάνει με την εκκλησία, τους παππάδες και τους χριστιανούς που και θεός να υπήρχε δεν θα μπορούσε εύκολα να το χωνέψει. Αν και εντάξει η αλήθεια είναι ότι έχουμε ηρεμήσει κι εμείς τώρα που μεγαλώσαμε λίγο και κουρέψαμε τις μοϊκάνες μας.

Παρ' όλα αυτά ζούμε σε μια κοινωνία βαθιά διαποτισμένη από την ορθοδοξία και ένα κράτος βαθιά συνδεδεμένο με την εκκλησία. Σίγουρα όχι όπως στις εποχές που το χουντικό "πατρίς-θρησκεία-οικεγένεια" επικρατούσε, αλλά και πάλι. Είμαστε αναγκασμένοι λοιπόν να τρώμε στη μάπα τις διάφορες χριστιανικές εκδηλώσεις, οι οποίες βέβαια παρ' ότι απ' τη μία ξεχειλίζουν αγνό εθνικισμό και μισανθρωπισμό, απ' την άλλη μας προσφέρουν συχνά πυκνά cult στιγμές που είναι τουλάχιστον αστείες ακριβώς γιατί οι φανατικοί χριστιανορθόδοξοι είναι cult και αστείοι πέρα από φασίστες.

Τα περίφημα Θεοφάνεια μας απέδειξαν για μια ακόμη χρονιά περίτρανα τα παραπάνω. Στο λιμάνι του Πειραιά, το σόου για φέτος είχε ΟΥΚάδες οι οποίοι βούτηξαν στα βρωμόνερα του λιμανιού για να πιάσουν το σταυρό με ύφος «...και-στο-νότιο-πόλο-θα-βούταγα-για-σένα-παναγιά-μου». Κι εκεί που προσεύχεσαι στον Αλλάχ να τους ρουφήξει καμιά πετρελαιοκηλίδα για να μην ξαναδούμε τις άσχημες μούρες τους, αυτοί όχι μόνο βγαίνουν θριαμβευτικά αλλά ανταμοίβονται και με πλούσια δώρα από το εξ' ίσου σιχαμένο κοινό.

Στο Κιάτο από την άλλη το κλίμα δεν ήταν και τόσο θριαμβευτικό, αφού οι διαγωνιζόμενοι κολυμβητές μετέτρεψαν την κούρσα για το σταυρό σε ροντέο. Και δώσ' του οι αγκωνιές, και δώσ' του τα σκληρά τζαριτζαρίσματα και το ροντέο μεταφέρθηκε εκτός νερού. Εκεί ο νικητής βγήκε με στυλάκι «μολών λαβέ, είμαι πιο χριστιανός κι απ' τον χριστό τον ίδιο» την ώρα που ο χαμένος προσπαθούσε να εξηγήσει σε όποια κάμερα έβρισκε εύκαιρη ότι «πάνω που πήγα να τον πιάσω ήρθε ένας και μου κατέβασε το speedo».

«Μα καλά, τι μαλάκες είναι αυτοί;», θα λέγαμε και θα ξεμπερδεύαμε με δαύτους. Μάθαμε όμως την απόρρητη πληροφορία ότι σε κάποιες περιοχές της επαρχίας ο νικητής της υπόθεσης στη συνέχεια κάνει το γύρο του θριάμβου στην τοπική ενορία και οι γιαγιάδες του κολλάνε εικοσάευρα στο βρεγμένο του κορμί. Για να νικήσουν λοιπόν οι πανούργοι, όχι απλά βουτάνε με crew το οποίο εμποδίζει τους αντιπάλους, μέχρι και προπονήσεις κάνουν για τον πολυπόθητο σταυρό.

Ο κακός χαμός στο λιμάνι του Κιάτου. Έπαιζαν ξύλο για τον Σταυρό

Για το τέλος, στην Καλαμάτα ο αθεόφοβος ο δήμαρχος αμόλησε φόβιο περιστέρι! Μάλλον δεν έβρισκαν ζωντανό και σκέφτηκε «δεν στέλνω ένα που πάτησα με το αμάξι όπως ερχόμουν, έτσι κι αλλιώς όλοι για το σταυρό ενδιαφέρονται». Οπωσδήποτε λιγότερο θλιβερό θέαμα από τα ίδια τα Θεοφάνεια σαν κόνσεπτ. Άντε και του χρόνου...

Η στήλη είναι μια ευγενική χορηγία της εταιρίας:

Γιατί μας αρέσουν τόσο οι φεμινιστικές διαδηλώσεις;

Πρώτα και κύρια, δεν πιστεύουμε πως η ισότητα έχει επιτευχθεί, ότι οι γυναίκες δεν έχουν κανένα πρόβλημα λόγω του φύλου τους και άλλες τέτοιες μπουρδες. Αντίθετα, νομίζουμε ότι ο σεξισμός καλπάζει. Η κοινωνία μας είναι δομικά και βαθιά ρατσιστική, φασιστική και μισογύνικη. Και δεν το νομίζουμε απλά. Το βιώνουμε καθημερινά στα βλέμματα στο δρόμο, στα πεσίματα στη δουλειά από αφεντικά και πελάτες, στα αγγίγματα στα ΜΜΜ, στα κουτσομπολιά του σχολείου, στις επιθέσεις που δεχόμαστε πίσω από κλειστές πόρτες από ευυπόληπτους κατά τα άλλα άντρες.

Τέτοιες διαδηλώσεις λοιπόν, όπως αυτή του Δεκέμβρη, φέρνουν στο δημόσιο λόγο και κάνουν ορατές τις διάφορες μορφές καταπίεσης και εκμετάλλευσης που βιώνουμε οι γυναίκες. Πτυχές που σκόπιμα και με μέθοδο αποκρύπτονται από όσους έχουν συμφέρον από τους έμφυλους διαχωρισμούς. Το κάλεσμα της συγκεκριμένης διαδήλωσης απευθυνόταν σε όσες βαλλόμαστε στον δημόσιο χώρο απλά και μόνο επειδή είμαστε γυναίκες, είτε λόγω της ταυτότητας φύλου ή της σεξουαλικότητας μας. Η συμμετοχή σε μια τέτοια πορεία, πέρα από τρομερά ενδυναμωτική για εμάς τις ίδιες, είναι και μια δήλωση. Μια δήλωση πως δεν θα το βουλώνουμε όσο και να μας προορίζουν για αυτό. Μια άρνηση απέναντι στην συνεχιζόμενη προσπάθεια για την υποτίμηση μας. Μια περήφανη διεκδίκηση του δημόσιου χώρου για την πάρτη μας κόντρα σε όσους προσπαθούν με διάφορους τρόπους να μας εκτοπίσουν από αυτόν.

Για το τέλος αφήσαμε το απολαυστικότερο. Όλες εκείνες τις αντιδράσεις που είδαμε στις φάτσες των σεξιστών μικροαστών όταν από μπροστά τους περνούσαμε εκατοντάδες, φωνάζοντας. Οι περισσότεροι βρέθηκαν με στραβωμένο στόμα και το βλέμμα χαμηλά. Τι πιο ανεκτίμητο όμως, από το να καταλαβαίνεις πως αυτοί που σε βρίζουν μέσα ή έξω από τα δόντια τους, κατά βάθος σε φοβούνται; Και πόσο μάλλον να ξέρεις πως σε φοβούνται επειδή γενικά νομίζουν ότι σε έχουν του χεριού τους μέχρι που συνειδητοποιούν ότι είσαι πολλές, είσαι διαφορετικές, είσαι μαζί και είσαι εδώ...

*Αφορμή για αυτό το κείμενο έχει σταθεί η διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 16 του Δεκέμβρη που μας πέρασε από τρεις φεμινιστικές ομάδες (μπεφλόνα, brastards, μιγάδα) στο κέντρο της Αθήνας. Το κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης ήταν "είμαστε εδώ, είμαστε πολλές, βγάλτε το σκασμό ξεφτίλες σεξιστές"

Τα Χριστούγεννα λέει οι δρόμοι της πόλης μύριζαν μελομακάρονα και κουραμπιέδες από τους φούρνους. Φωτίζονταν με πολύχρωμα led φωτάκια που αναβόσβηναν φανταχτερά και σε τρίπαραν. Πλημμύριζαν με μουσικές και τραγούδια.

Και μέσα σε όλο αυτό το, ας το πούμε επιτέλους, καρακίτσαριό, εσύ κι εγώ που βρισκόμασταν ρε φίλε; Αυτή η γαμωγιορτή δεν ήταν πολύχρωμη και μοσχομυριστή για την πάρτη μας.

Η σκοτεινή πλευρά της, που μια χαρά φωτίζεται από τα κωλόφωτα, είχε μέσα της εμάς και τους δικούς μας.

Είχε μέσα τις μανάδες μας που δούλευαν στα υπόγεια κάτεργα των φούρνων 12ωρα. Είχε μέσα τις αδερφές μας, που λίμαραν νύχια, ίσιωναν μαλλιά, σέρβιραν καφέδες μέχρι τις 11 το βράδυ της παραμονής. Είχε μέσα τους πατεράδες μας που τρώγαν τη βρόχα και το κρύο πάνω στα μηχανάκια πηγαίνοντας παραγγελίες στο παραπέντε. Είχε μέσα όλους εμάς που παρέχουμε υπηρεσίες, εξυπηρετούμε πελάτες και δε γιορτάζουμε λεπτό.

Δεν είναι γιορτή για την τάξη μας ρε φίλε. Τα Χριστούγεννα για όλους εμάς είναι μίσος ταξικό για πελάτες και αφεντικά.

Είναι ένας από τους πολλούς τρόπους να αναγνωρίζομαστε μεταξύ μας. Στα κουρασμένα βλέφαρα το βράδυ της παραμονής. Στα χέρια που αστραπιαία γίνονται γροθιές έτοιμες να βρεθούν στη μάπα του κάθε πελάτη-μανατζερ-αφεντικού που μας κάνει τα νεύρα κρόσσια την ώρα της δουλειάς. Στις Κυριακάτικες βόλτες που χάθηκαν γιατί δουλεύαμε. Στις αντοχές και στην περηφάνια μας, που παρά την κούραση βγαίνουμε να δούμε τους δικούς μας και να κάνουμε τη φάση μας. Γιατί δεν γίνεται οι λακέδες να χαίρονται και εμείς στη μιζέρια ρε φίλε.

Γιατί στην τελική άντε γαμήσου κωλοδουλειά, δε θα μας φας τα χρόνια!

Τα Χριστούγεννα και η πάλη των τάξεων

Γαλάτσι

Νέα Σμύρνη

Δεν είμαστε αόρατοι.
Βρισκόμαστε παντού μέσα στην πόλη.
Δίνουμε ζωή στις πλατείες της με τα αράγματα μας.
Ομορφαινουμε τους τοίχους της με antiifa συνθήματα.
Κόντρα στη μεσοαστική κουλτούρα,
κολάζ από αφίσες στους τοίχους της μητρόπολης.
Πόλεμος ενάντια στη θλιψη.
Κόντρα σε κάθε μικροαστό, κολάζ από φασίστες
σε αποσύνθεση στους δρόμους της μητρόπολης.
Βουτάμε στο κάθε της στενό,
δε σιχαινόμαστε καμιά της βρώμα.
Εμείς τα μπάσταρδα, τα ξένα, τα αγαϊρευτα παιδιά της
μάθαινουμε απ' αυτήν μιλώντας τις χιλίες γλώσσες της.
Και σε όλες τις γλώσσες αυτές
Antiifa σημαίνει επιθεση!